

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Brașov (România) la data de 12 februarie 2014 – Mihai Manea/Instituția Prefectului – județul Brașov – Serviciul Public Comunitar Regim de Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

(Cauza C-76/14)

(2014/C 151/12)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Brașov

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Mihai Manea

Pârât: Instituția Prefectului – județul Brașov – Serviciul Public Comunitar Regim de Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere dispozițiile Legii nr. 9/2012 și obiectul taxei prevăzute de această lege, este necesar să se considere că art[icolul] 110 din TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru UE să instituie taxă pentru emisii poluante aplicabilă tuturor autovehiculelor externe la înmatricularea în statul respectiv, taxă care se aplică și la transferul dreptului de proprietate asupra autovehiculelor interne exceptând cazul în care o astfel de taxă sau una similară a fost plătită deja plătită?
- 2) Având în vedere dispozițiile Legii nr. 9/2012 și obiectul taxei prevăzute de această lege, este necesar să se considere că art[icolul] 110 din TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru UE să instituie taxă pentru emisii poluante aplicabilă tuturor autovehiculelor externe la înmatricularea în statul respectiv, taxă care se plătește pentru autovehiculele interne doar la transferul dreptului de proprietate asupra unui astfel de autovehicul, cu rezultatul că un autovehicul extern nu poate fi folosit fără plata taxei în timp ce un autovehicul intern poate fi folosit nelimitat în timp fără plata taxei până la momentul și dacă se realizează un transfer al dreptului de proprietate asupra autovehiculului respectiv?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Regatul Unit) la 14 februarie 2014 – Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), doamna B. Wilson/WW Realisation 1 Ltd (în lichidare), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills

(Cauza C-80/14)

(2014/C 151/13)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din procedura principală

Reclamante: Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW) și doamna B. Wilson

Pârâți: WW Realisation 1 Ltd (în lichidare), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills

Întrebările preliminare

- 1) (a) Expresia „cel puțin 20” de la articolul 1 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din Directiva 98/59/CE din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective⁽¹⁾ privește numărul de concedieri din toate unitățile angajatorului în care sunt efectuate concedieri într-o perioadă de 90 de zile sau numărul de concedieri din fiecare dintre unități?

- (b) În cazul în care articolul 1 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) privește numărul de concedieri efectuate în fiecare unitate în parte, care este sensul noțiunii „unitate”? În special, noțiunea „unitate” trebuie interpretată în sensul că reprezintă întreaga întreprindere de comerț cu amănuntul relevantă, aceasta constituind o singură unitate economică și comercială, sau o parte a întreprinderii respective care intenționează să efectueze concedieri, iar nu o unitate în care un lucrător este încadrat pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, precum fiecare dintre magazine?
- 2) În împrejurările în care un angajat solicită indemnizație de protecție din partea unui angajator privat, statul membru poate să invoce sau să susțină că directiva nu creează drepturi cu aplicabilitate directă împotriva angajatorului în cazurile în care:
- (i) în ipoteza în care statul membru nu ar fi transpus în mod incorect directiva, angajatorul privat ar fi fost ținut să plătească angajatului o indemnizație de protecție ca urmare a nerespectării obligației de consultare prevăzute de directivă, și
- (ii) acest angajator fiind în insolvență, în cazul în care angajatorul privat este obligat să acorde o indemnizație de protecție, iar acesta nu îndeplinește obligația respectivă, și se formulează o cerere către statul membru, statul membru în cauză ar fi obligat să plătească el însuși angajatului o astfel de indemnizație de protecție în conformitate cu legislația națională de transpunere a Directivei 2008/94/CE din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului (versiune codificată) ⁽²⁾, sub rezerva oricărei limitări a obligației de plată impuse instituției de garantare a statului membru în temeiul articolului 4 din această directivă?

⁽¹⁾ JO L 255, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 95.

⁽²⁾ JO L 283, p. 36.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos)
la 18 februarie 2014 – KPN BV/Autoriteit Consument en Markt (ACM), celelalte părți: UPC Nederland
BV și alții**

(Cauza C-85/14)

(2014/C 151/14)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamantă: KPN BV

Pârâtă: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Celelalte părți la procedură: UPC Nederland BV, UPC Nederland Business BV, Tele2 Nederland BV, BT Nederland BV

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 28 din Directiva privind serviciul universal ⁽¹⁾ permite impunerea unei reglementări tarifare fără ca dintr-o analiză a pieței să reiasă că un operator dispune de o putere semnificativă pe piață în ceea ce privește serviciul reglementat, în condițiile în care accesibilitatea transfrontalieră a numerelor nongeografice este posibilă din punct de vedere tehnic, iar singurul obstacol în calea accesului la aceste numere constă în practicarea unor tarife care presupun faptul că un apel către un număr nongeografic este mai scump decât un apel către un număr geografic?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, pentru College se ridică următoarele două întrebări:
- a. Competența de reglementare tarifară se aplică și în cazurile în care tarifele mai mari au un impact redus asupra volumului apelurilor către numerele nongeografice?